

H M V

2 0 0 4

Serigrafia paperille /
Serigräfi på papper /
Screenprint on paper

Artrust, Sveitsi /
Schweiz /
Switzerland

Gramofonin äänitorvesta isäntänsä ääntä hämmästyneenä kuunteleva pieni koira on yksi 1900-luvun ääniteteollisuuden tunnetuimmista kuvista. Ennen kuin kuvasta tuli maailmankuulu HMV-levymerkin tunnus, se oli kuitenkin englantilaisen taiteilijan Francis Barraudin samanniminen öljymaalauk vuodelta 1899.

Banksy, joka ei siedä minkäänlaista "isännän ääntä", käsitteli tuotemerkkiä niin, että tuloksena on semanttinen täyskäännös. Koiranpentu ei kuuntele lumoutuneena tuttua ääntä, vaan pitelee käpälissään sinkoa ja tähtää sillä gramofonin äänitorvea. Passiivinen ja säyseä kuulija on muuttunut vaaralliseksi sabotööriksi ja on valmis vaijentamaan ikuisiksi ajoiksi äänen, jota se ennen kuunteli uskollisena.

Hunden som lyssnar på sin husses röst genom grammofonen han har framför sig är en av de mest berömda av de bilder som hör ihop med musikindustrin under nittonhundratalet. Men innan den började associeras med HMV och nå världsrykte var scenen huvudtemat i en oljemålning med samma namn skapad av den engelske konstnären Francis Barraud 1899.

Banksy, som inte tolererar någon "huseröst", ändrar några element i varumärket och uppnår en semantisk helomvändning. Valpen lyssnar inte längre fascinerat på det bekanta ljudet, utan i sin tass bär han över axeln en enorm bazooka som är hotfullt riktad mot grammofonens tratt. Från att ha varit en passiv, foglig lyssnare, har han plötsligt blivit en farlig sabotör som är redo att för alltid stänga av den där rösten han tidigare lät sig vaggas av.

The dog listening to the voice of his master spread by the gramophone in front of him is one of the most famous images of the music industry of the twentieth century. But before being associated with HMV and gaining worldwide fame, the scene was the theme of an oil painting of the same name created by the English artist Francis Barraud in 1899.

Banksy, intolerant of every "master's voice", changes a few of the elements of the brand, obtaining a complete semantic reversal. The puppy no longer listens with fascination to that familiar sound, but with his paw he carries on his shoulder a huge bazooka pointed menacingly towards the horn of the gramophone. From being a passive, docile listener, he has suddenly turned into a dangerous saboteur, ready forever to shut down that voice he had previously let himself be lulled by.